

kupno pogodbo, bode poznal vsako besedo, ktera stoji v dotičnem pismu.

Vsaj veste vsi, kolikor zmotnjav, nesreče pa tudi goljufije se je že zgodilo, da je Slovenec podkrižal ali podpisal nemško pisanje, koliko krat se čuje v pravdah, da se je Slovenec drugače v slovenski jezik pretolmačilo dotično pismo, kakor se je glasilo v nemščini!

Razvijati se more narod samo, če se mu poda dušna hrana v maternem jeziku. Srečen isti narod, ki ima dovolj mož, ki mu pišejo dobre knjige in časnike v svojem lastnem jeziku. Srečen narod, v katerem najvišji in najubožniši rad sega po knjigah in časnikih za svoj poduk in za oblaženje svojega srca!

Uže zdaj se vidi velika razlika med takim slovenskim kmetom, ki dosti kaj bere, in tistim, ki nič ne čita. Kakor se prvi uči gospodariti, varčno živeti, in se ogibati grdih besed in grdega obnašanja, tako ostaja drugi surovina, razuzdaneec in zapravljevec.

Kolikokrat divjajo naši fantje po vaseh, se pretepajo, ubijajo in kako britko je potem slišati, da je ta ali oni vrli fant ali ubit, ali tako ranjen, da ostane za vse življenje nesrečen! — Drugi vrli fantje pa morajo v ječo zavoljo hudodelstva težkega telesnega poškodovanja ali zaradi uboja, pa morajo tam živeti v tovaršiji s tatovi in tolovaji, kjer se gotovo nič dobrega ne učijo.

Navadimo pa fante v šoli toliko, da vsak rad v proatih urah bere dobre knjige in časopise, bode jih kmalu sram obnašati se kakor divjaki in grdo govorjenje in hujskanje med njimi bode začelo ponehavati.

Vse to kaže boljše prihodnost našim otrokom, ako se pametno v malih letih podučujejo v vsem koristnem in dobrem, kar je pa mogoče le v maternem jeziku. To bode zdaj vsakemu dovolj jasno. Občna omika prodere v naše kmečke in mestne hiše le, če nas podučujejo naši slovenski učitelji v našem premilem maternem jeziku.

Naš narod je po duhu in telesu od Boga prav obdarjen, posebno dosti bolj obdarjen, kakor nemški narod. Ako dobi še svojo naravno hrano, to je če bode ves poduk in pa vse uradovanje opravljajo se v slovenskem jeziku, potem bodedo pravi biser v cesarskeji kroni avstrijskeji.

Znanje, umno gospodarstvo, varčnost, treznost, blagostanje in pravi krščanski duh se bo nahajal v vsaki hiši in bajti. Vsaki bode ponosen na to, da je Slovenec. Ohranili si bodedo svojo narodnost in s tem pa tudi svoje čednosti in celo svojo prihodnost.

Ljubi slovenski očetje in matere! Prevdarjajte te besede! Iz njih se vidi, česar je treba Vam in Vašim otrokom, iz njih se vidi kdo je vaš pravi prijatelj, namreč da so Vaši

pravi prijatelj le tisti slovenski gospodje, kterih nikolini sram, izreči pred vsem svetom, da so Slovenci, in kterih ni strah potegovati se za pravice Slovencev, akoravno imajo zavoljo tega trpeti veliko hujskanja, napadov in obrekovanja od strani naših odpadnikov in nekterih nam sovražnih Nemcev. Vsaj nebi radi in neustrašljivo preterpeli vseh teh britkostij, če ne bi vedeli, da se borimo za bodočnost krepkega, bistrournega pa dozda nesrečnega naroda slovenskega, kteri narod se pa bode in mora okrepčati v vsem, če le povsod spozna svoje prave prijatelje svoje prave učitelje!

Smešnica 6. Lovec čepi za prelazom in čaka lisjaka pa ga ne more dočakati. Nevolfen vzdigne se, da bi čez prelaz skočil, pa o joj! tudi lisjak hoče od one strani ravno tam čez prelaz mahnoti in trčita obadva z nosovi tako močno vkup, da se vsak na svoji strani pogubi.

Rodoslav Rižnar.

Razne stvari.

(Milostljivemu knezu in škofu) najponižnejšo zahvalo izrekajo č. gg. župniki v Rušah, na Ptujскеj gori in pri č. oo. minoritih v Ptujji za darovani denar, kateri so dne 18. januarja t. l. vestno razdelili med uboge rodbine.

(Javna zahvala.) Preč. g. Lovro Potočnik, dekan v Gornjemgradu, blagovolili so šolsko bukvarnico v Vočni pri Gornjemgradu z zdatno zbirko podučljivih knjig pomnožiti. Presrečna zahvala! — Bog povrni!

Vočna, dne 3. svečana 1883.

Peter Strmčnik,
krajni šolski ogleda.

B. Dedič,
učitelj.

(Mariborska čitalnica) začne v nedeljo 11. febr. postne jour-fixe. Prvič govori č. g. dr. Mlakar o glasovitej judovski knjigi: Talmud!

(Goljufanje ubogih rezervistov) očitajo županu Matijecu v Skomrih in Vitanjskemu pisaču Praunseisu. Bila sta uže pred sodnijo celjsko poklicana, pa sta prišla drugi dan zopet domov nazaj. Sodnijska preiskava se toraj ne vrši z njima v zaporu, ampak bila sta po prvem zaslišanji domov puščena. Praunseis se je baje na potu prehladil in zbolel.

(Stročja ves) pri Ljutomeru dobila je narodnjaka za župana; tem leži bodo pozabili nemškutarja, ki je rekal sosrenjčanom: „tumer pauer“. Zastran računov pa zavračamo dopisnike h dotičnim gospokam.

(Od sv. Ilja pri Velenji) pišejo č. g. župnik, da jim ni bilo znano, kar je učitelj Kunstič na koru uganjal, pa da pride kmalu vse v najbolji red. Želijo pa, da se kaj takega vselej najpoprej Jim naznani.

(Prestavljen) v Brežice je okrajni sodnik Cantoni, na njegovo mesto v Slov. Gradec pride dr. Fohn iz Celja.

(Mariborski župan) dr. Duhač je od cesarja potrjen.

(Volitve za okrajni zastop) bodo 26. februarja (veliki posestniki), 28. (obrtniki), 1. marca Maribor in sv. Lovrenc, 2. marca kmetske srenje.

(Notar v Šoštanji) baje bode nekov Finžger, kojemu je profesor Macun v Gradci spričevalo napisal, da uže pre slovenski zna. Celjski okrajni glavar Haas pa je prihodnjega notarja svak.

(Prusko-nemški ptič) J. Ihne, ki je v Ojstrem prusko zastavo razvil, v Hrastniku fabriko imel, jo baje užgati dal, g. Sarga oškodoval in zaradi tega pri celjskeji sodnji tožen bil pa smel vsled dovoljenja viteza Waserja prosto okoli hoditi, je zbežal in smuknil v Ameriko. Škoda, da ni vzel svojih celjskih prijateljev seboj. Imeli bi nekoliko rogoviležev, prusakov in Judežev menje.

(Umrli) je č. g. Janez Mohorčič v Celji, 70 let star.

(Graški dijaki) so napravili ples — Nemci — ter ondi podobo orožane „Germanije“ postavili. Ko so bili uže dovoljno okajeni, poslali so nemškemu dijakom na Nemškem telegram s podpisom: „Germania irredenta“. Tako gadjo zalego izdajalcev redijo na vseučiliščih, za katera avstrijski davkeplačilci plačujemo, da uže omagujemo.

(V Središči) snujejo bralno društvo. Dobro!

Listič uredništva: Dopis od sv. Ija v Slov. goricah nismo objavili, ker bi poročilo o pijanem šnopsarji več žalilo, nego koristilo: prosimo drugič kaj! Mnogo dopisov odloženih je za prihodnji list.

Loterijne številke:

V Trstu 3. februarja 1883: 15, 89, 68, 34, 2.
V Linci „ „ 64, 60, 27, 65, 32.
Budapešt „ „ 68, 38, 75, 72, 3.

Prihodnje srečkanje: 17. februarja 1883.

Orglarska in mežnarska služba.

Pri farni cerkvi sv. Martina na Ponkvi poleg južne železnice bodete orglarska in mežnarska služba o sv. Juriji tekočega leta spraznjeni, in se oddajete.

Nastopiti se imajo tudi o sv. Juriji. Prošniki za ti dve združeni službi se naj do velike noči osebno pri podpisanem farnem predstojništvu z dotičnimi spričevali oglasijo.

Farao predstojništvo sv. Martina na Ponkvi
dne 3. februarja 1883.

Učiteljska in podučitejska služba

v Ponkvi IV. plačilnega razreda je razpisana. Prošnje se naj vložijo do 15. februarja 1883 pri krajnem šolskem svetu v Ponkvi.

Okrajni šolski svet Šmarijski 29. januarja 1883.

Predsednik: Haas.

Kupiti želi

nek župnik malo posestvo s pripravnim stanovanjem in potrebnim gospodarskim poslopjem blizu farne ali podružne cerkve, najljubše v slov. bistriskem ali konjiškem okraji.

Ponudbe se naj adresirajo opravištvu „Slov. Gospodarja“.

1—3

Pri trgevcu J. Martinu v Mariboru se dobiva
nove izišli

Venec

pobožnih molitev in svetih pesmi,

za četrti natis priredil preč. g. L. Herg, kan., obsega na 45 lepo tiskanih polah ali na 720 straneh obilno pobožnih molitev in 319 svet. pesmi.

Velja v usnje vezan s zlatim obrezkom 1 fl. 60 kr.	
na pol „ „ „ „ „ „ 1 „ 45 „	
v „ „ z barv. „ „ 1 „ 50 „	
na pol „ „ „ „ „ „ 1 „ 35 „	
Nevezan . . . . . 75 „	

Kdor več iztisov ob enem vzeme, dobi nadavek.

1—3

1—3

Zaloga

W. Blanke-ja v Ptuj.

„Marija žalostna mati“,

najbolj priljubljena in najceneja izmed vseh molitvenih knjig z mnogimi pesmami in lepimi molitvami. Velja v papirji vezana 50 kr., v usnji vez. 90 kr., s poštnino vred za 10 kr. več.

V isti zalogi se dobé:

„Fr. Hubad“, Pripovedke za mladino I. zv. velja 20 kr., s poštnino vred 25 kr.

„Ječarjeva hči“, benečanska pripovedka, velja 15 kr., s poštnino vred 20 kr.